

Μια από τις πιο ευχάριστες συγκυρίες όταν βρίσκομαι στην Ελλάδα είναι το αντάμωμα με συμπατριώτες, ίσως επειδή στην πατρίδα από "συμπάτριους" γίνονται συμπατριώτες, πόσο μάλλον όταν συναντάς καλούς φίλους. Γι' αυτό με τον Γιώργο Μεσσάρη υποδεχτήκαμε με μεγάλη χαρά στο Αργοστόλι τον Μιχάλη Κιτημηρίδη, τον γνωστό αρχιτέκτονα και πρώην δήμαρχο Κόγκκαρα.

"Πίστευες όταν γνωριστήκαμε πριν τέσσερα χρόνια στο δημαρχείο για να μου πάρεις συνέντευξη, ότι σήμερα θα κάναμε περίπατο στην παραλία του Αργοστολίου;", με ρωτά ο Μιχάλης, με τον οποίο και μεγάλη διαφορά ηλικίας υπάρχει ανάμεσά μας και ιδεολογίας, αλλά μάς ενώνει η κοινή αγάπη για την Ελλάδα, το ενδιαφέρον μας για την παροικία και η πίστη μου ότι αυτός ο δραστήριος άνθρωπος έχει πολλά να προσφέρει ακόμη.

- Γιατί έρχεσαι στην Ελλάδα Μιχάλη; Για να απολαύσεις τις ομορφιές της, για να γλεντήσεις αλά ελληνικά, για να επισκεφθείς τις αρχαιότητες;, ρωτώ με περιέργεια έναν πολιτικό ελληνικής καταγωγής από την Αυστραλία.

"Για κάτι περισσότερο. Θέλω να συνεχίζω την επαφή με την οικογένειά μου εδώ, για να κάνουν και τα παιδιά μου το ίδιο με τους συγγενείς μας στην Ελλάδα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για τη συνέχεια της ελληνικής καταγωγής μας", μου λέει.

- Πώς νιώθεις εδώ;

"Πάντα είμαι ευτυχής ανάμεσα στους Έλληνες. Παρακολουθώ από κοντά τον τρόπο ζωής τους και χαίρομαι πολύ όταν βρίσκομαι ανάμεσά τους. Σ' αυτό το ταξίδι ενδιαφέρθηκα περισσότερο για την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και την οικονομική κρίση που περνά. Εξακριβώσα ότι ο κόσμος εδώ αντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες, είτε εργαζόμενοι είναι, είτε επιχειρηματίες και νιώθουν πίκρα για τις εξελίξεις. Είναι οργισμένοι με τα κυβερνητικά μέτρα και δυσαρεστημένοι με την κυβέρνηση. Το πιο συνηθισμένο σχόλιο που ακούω από νεαρούς και τους γονείς τους είναι ότι δεν υπάρχουν

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

προοπτικές για το μέλλον των νέων. Πολλοί από αυτούς σκέπτονται την μετανάστευση σαν μια αναγκαία λύση αν μπορούν να το κάνουν", μου λέει επιβεβαιώνοντας τα δικά μου συμπεράσματα για την σημερινή οικονομική κατάσταση στην πατρίδα

είδες στην Ελλάδα; "Η φυσική ομορφιά της και η ιστορία της, αλλά και πώς αλλάζουν το τοπίο, τα ήθη, έθιμα και οι παραδόσεις σε μικρές αποστάσεις. Με συγκινεί, ακόμη, η φιλική διάθεση και φιλοξενία των συμπατριωτών μας

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ Από το Κόγκκαρα στο Αργοστόλι

με τον Μιχάλη Κιτημηρίδη

μας.
- Ποιές πόλεις επισκεψθήκατε;
"Την Θεσσαλονίκη και την Αθήνα και παρατήρησα τα πολλά κλειστά καταστήματα, ενώ αυτά που παραμένουν ανοικτά δεν έχουν πελάτες. Έχω την εντύπωση ότι η κατάσταση είναι χειρότερη στη Θεσσαλονίκη".
- Τί σε εντυπωσίασε από αυτά που

παρά τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν."
- Σαν αρχιτέκτονας πώς κρίνεις τα κτήρια στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη;
"Δυστυχώς είναι χαμηλού επιπέδου, επειδή οι αρχιτέκτονες και κατασκευαστές τους δεν πρόβλεψαν την ηλιοφάνεια μέσα στο σπίτι, το γε-

γονός ότι ένας γείτονας μπορεί να βλέπει μέσα στο σπίτι του άλλου, ή και ν' ακούει τί συζητούν οι γείτονές του. Και το γεγονός ότι δεν πρόβλεψαν τον χώρο για στάθμευση αυτοκινήτων κάτω από κάθε πολυκατοικία είναι αιτία του χάους στο πάρκινγκ".

- Επισκεψθήκατε την Ακρόπολη;
"Βεβαίως, αυτός άλλωστε ήταν ο κύριος σκοπός του ταξιδιού μου που είναι δώρο στολν εαυτό μου για τα 50α γενέθλιά μου. Η Ακρόπολη συμβολίζει την ελληνικότητά μας, την ελληνική καταγωγή μου."

- Πώς κρίνεις το νέο μουσείο της Ακρόπολης;

"Σαν αρχιτέκτονας θεωρώ το σχέδιο του κτηρίου εντυπωσιακό. Όμως έχω αντιρρήσεις για τον τρόπο που παρουσιάζονται τα εκθέματα, ακόμη και αν είναι ενήμερος της ιστορίας τους. Αλλωστε, αυτή η παρατήρησή μου επιβεβαιώθηκε σε συζήτηση με αρχαιολόγο του Μουσείου, ο οποίος συμφώνησε μαζί μου ότι η παρουσίαση των εκθεμάτων θα μπορούσε να είναι πιο απλή και κατανοητή. Παρόλα αυτά, οφείλω να ομολογήσω ότι η ποιότητα του Μουσείου και η καλαίσθητη παρουσίαση των εκθεμάτων του δείχνει ακόμη μια φορά τί μπορεί να πετύχει ο Έλληνας όταν το θέλει πραγματικά. Γι' αυτό, το Μουσείο της Ακρόπολης είναι ένα πανίσχυρο όπλο στον αγώνα των πανελλήνων για να μάς επιστραφούν τα Μάρμαρα του Παρθενώνα."

- Και μια τελευταία ερώτηση, Μιχάλη. Θα επιστρέψεις στην Ελλάδα γι' ακόμη μια επίσκεψη;

"Τί ερώτηση είναι αυτή; Ασφαλώς θα ξαναταξιδεύσω στην Ελλάδα, αφού δεν έχει τελειωμό η σχέση μου και η σχέση των παιδιών μου με την πατρίδα μας!"

Σ' ευχαριστώ Μιχάλη και εύχομαι να ξανασυναντηθούμε στο μέλλον σε μια άλλη όμορφη γωνιά της Ελλάδας.

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, δείπνο στο Αργοστόλι... Από αριστερά Μιχάλης Κιτημηρίδης, Γιώργος Χατζηβασίλης, Γιώργος και Νάταλι Μεσσάρη με τη νύφη της Ειρήνη και τον εγγονό της Ανδρέα, από την Μόσχα.

* Το δολάριο

Αν και πιτσιρικάς την εποχή εκείνη, θυμάμαι την υποτίμηση της δραχμής από τον τότε υπουργό Συντονισμού, Μαρκεζίνη, αλλά και τις αντιδράσεις πολλές φορές σατιρικές, όπως το τραγουδάκι σε μια επιθεώρηση της εποχής: "Τριάντα (δραχμές) το δολάριο και όλα πάνε φίνα, τριάντα το δολάριο και ζήτω η Αθήνα!"

Τότε, η υποτίμηση ενός εθνικού νομίσματος ήταν εξευτελισμός, όπως μια ήττα της εθνικής μας στο ποδόσφαιρο, ας πούμε. Τώρα, όμως, η ανατίμηση του δολαρίου της Αυστραλίας θεωρείται επικίνδυνη από πολλούς και κάποιοι θα προτιμούσαν τον... εξευτελισμό της υποτίμησής του. Όπως τους Κινέζους, που δεν θεωρούν καθόλου εξευτελιστική την μικρή αξία του νομίσματός τους εφόσον βοηθά να εξάγουν τις τεράστιες ποσότητες προϊόντων που παράγουν.

Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι ένα δολάριο Αυστραλίας αγόραζε το 1969 1,10 δολάριο ΗΠΑ, το 1972 αγόραζε 1,50 δολάριο ΗΠΑ και το 1975 αγόραζε 1,30 δολάριο ΗΠΑ. Αλλά το δολάριο Αυστραλίας... χρεοκόπησε το 2001 και αγόραζε μόνο 45 σεντ ΗΠΑ, για να ανακάμψει πριν μερικές ημέρες στην ισοτιμία με το αμερικανικό δολάριο, έστω

αν υποχώρησε η αξία του και κυμαίνεται τώρα γύρω στα 99 σεντ ΗΠΑ.

Σε γενικές γραμμές από την ανατίμηση του δολαρίου μας κάποιοι θα κερδίσουν και κάποιοι θα χάσουν, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τη ζωή...

* Καλό!

Χτυπάει το τηλέφωνο του Καραμανλή, και στην άλλη γραμμή είναι ο Μπους. Του λέει:

- Ρε φίλε Κόστα, έχω ένα πρόβλημα. Χτες βράδυ πήρε φωτιά και κάηκε το μεγαλύτερο εργοστάσιο παραγωγής προφυλακτικών και έχουμε μείνει χωρίς προφυλακτικά για τους φαντάρους μας. Μπορείς σε παρακαλώ, να μας στείλετε ένα εκατομμύριο προφυλακτικά σε πέντε μέρες;

- Φυσικά, του λέει ο Καραμανλής, αυτό δεν είναι πρόβλημα. Θέλετε τίποτα το ξεχωριστό;

- Ναι, θέλω να είναι στα χρώματα της αμερικανικής σημαίας: μπλε, κόκκινο και άσπρες. Να είναι τουλάχιστον 30 εκατοστά μακριές και να έχουν διάμετρο 6 εκατοστά.

- Εντάξει Τζορτζ, κανένα πρόβλημα. Σε πέντε μέρες θα τις έχεις.

Παίρνει τηλέφωνο ο Καραμανλής ένα εργοστασίαρχη που έχει παραγωγή προφυλακτικών και του δίνει την εντολή για την δουλειά.

- Υπάρχουν τίποτα ιδιαιτερότητες; τον ρωτάει ο εργοστασίαρχης.

- Ναι, του λέει ο Καραμανλής, πρέπει να είναι μπλε, κόκκινες και άσπρες, να είναι τριάντα εκατοστά μακρός και να έχουν διάμετρο έξι εκατοστά.

- Κανένα πρόβλημα, του λέει αυτός. Τίποτε άλλο;

- Ναι, κάνε μου σε παρακαλώ το χατίρι και τύπωσε επάνω στα κουτιά:

Made in Greece - Size: SMALL.

Ακόμη ένα:

- Γνώρισα μία φανταστική γκόμενα σε ένα μπαρ...

- Για λέγε, για λέγε...

- ...Και της είπα να έρθει από το σπίτι για ποτό, και ήρθε.

- Τι λες τώρα; Για λέγε, για λέγε...

- Ήπιαμε εκεί δυο ποτάκια, ζεστάθηκε η κατάσταση και ξαφνικά μου λέει. "Μπορείς σε παρακαλώ να μου βγάλεις τη φούστα γιατί με στενεύει";

- Τι λες τώρα? Για λέγε, για λέγε...

- Της βγάξω λοιπόν τη φούστα, τη σηκώνω με δύναμη και τη βάζω πάνω στο γραφείο δίπλα στο καινούργιο laptop.

- Τι λες ρε τώρα; Πήρες καινούργιο laptop;